

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 5

Dissabte, 2 de desembre del 1978

Preu: 25 ptes.

Una cursa popular a iniciativa dels partits polítics

Sovint, es parla de la conveniència de practicar algun esport, però quan es tracta de gent, pràcticament de més de quinze anys, tant homes com de dones, es troben generalment sense lloc ni espai, ni molts menys organització, queda ben entès, que és tracta de gent, gent normal, gent amb poca categoria esportiva, que no poden nodrir i esport d'èlite, i que ni en tenen ganes, ells el que voldrien, seria una cosa senzilleta alegre, que els permetés un millorament físic i mental, i una sana convivència amb d'altres persones en la seva mateixa situació.

Aquest aspecte, no crec que s'hagi plantejat en aquests darrers anys, ni a les altes esferes, ni als Clubs esportius llençats de ple a la febre competitiva i a guanyar llorers.

Per això, quan apareix alguna competició, o alguna iniciativa d'aquest tipus, no podem deixar de fer-nos-en ressò.

I més que una competició, en són dues, la primera pel proper dia 17, si bé és una competició esportiva amb control federatiu, amb les seves motivacions i condicionants, com és el Gran Premi de Cros, «Ciutat de Granollers», no deixa de ser una competició en la qual sempre hi han participat des d'infants de deu anys, fins a homes de més de cinquanta. i aquesta circumstància, no es dona a gaires competicions.

L'altra competició, també és una cursa atlètica, està prevista pel diumenge següent, el dia vint-i-quatre, aproximadament tindrà una durada de deu quilòmetres pels carrers, places i barris de Granollers, i més que una competició, serà una cursa, ja que no hi haurà ni guanyadors ni perdedors, ni tan sols classificats, sols participants, l'èxit, dependrà solament d'això, dels participants, el nombre dels mateixos, ens donarà compte del poder de convocatòria dels organitzadors, en aquest cas els partits polítics, i també del grau de frustració dels granollerins al inhibir-se d'aquests tipus d'iniciativa.

També, és interessant, no ja tan sols veure el que passa, sinó mireu mes enllà, després d'una CURSA POPULAR, què en queda? els partits polítics, prenen aquesta iniciativa, tot un repte al futur, ja que hem d'entendre que si l'esport

segueix a la pàg. 3

Votem, però no empastifem

A començaments de setmana, Granollers es va despertar amb les parets plenes de cartells amb la circumferència constitucional.

Al Govern no li ha semblat suficient la televisió, i s'ha llençat, també, com qualsevol ciutadà dels rasos, a embrutar les parets dels veïns. Aquests, ja un xic experimentats, hauran de procurar no posar-se cap pedra al fetge, i, a partir del dia 7, iniciar l'operació «rasca que rasca»...

No sabem si els granollerins són tan distrets com perquè els calguin aquests recordatoris murals per tal d'anar a votar el dia 6.

Qui més qui menys tothom ha estat uns moments davant del televisor, o haurà fullejat un diari, o haurà rebut el doble text constitucional. I hauria fet ja, o faria, la seva opció cívica.

Nosaltres bé l'havíem feta. I com sigui que pretenem ser un periòdic d'informació i també d'opinió, considerem un deure comunicar-la al lector.

Amb tots els respectes per a les altres opcions, des de les quals es fan a la Constitució moltes crítiques que també compartim, la nostra opció és la de votar sí, per moltes de les raons que ja haureu vist a la tele o a la premsa, entre les quals, per a no cansar al lector, citarem, només, les següents: Perquè es reconeixen i garanteixen els drets humans i les llibertats fonamentals i s'instaura i regula un Estat democràtic, amb un Parlament elegit pels ciutadans i un Govern responsable davant del Parlament.

Perquè es reconeix el dret a l'Autonomia de les nacionalitats i regions, que ha de permetre que Catalunya tingui un Estatut de contingut superior al del 1932.

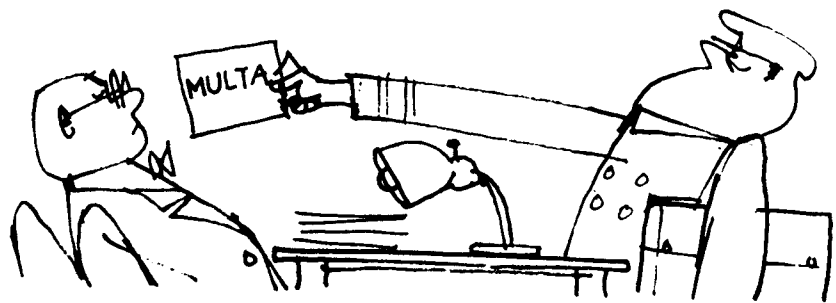
Perquè es reconeix i garanteix la iniciativa pública i privada en l'activitat econòmica, i es subordina la riquesa i l'ús del sòl a l'interès general.

Perquè el poder judicial serà independent, s'aboleix la pena de mort i la censura, s'afirma la inconfessionalitat de l'Estat, i la igualtat jurídica de l'home i la dona en el matrimoni, i es reconeix l'objecció de consciència i la majoria d'edat als 18 anys.

Perquè, en un conjunt, va en la línia de fer possible una convivència democràtica i pacífica dels ciutadans.

I perquè votar no, o bé abstenir-se, es tancar la porta a l'esperança.

L'esperança en un demà de conductes públiques, i de parets, ben nètes.



S'hauria de penalitzar als responsables locals
de la campanya constitucional pel poc respecte ciutadà